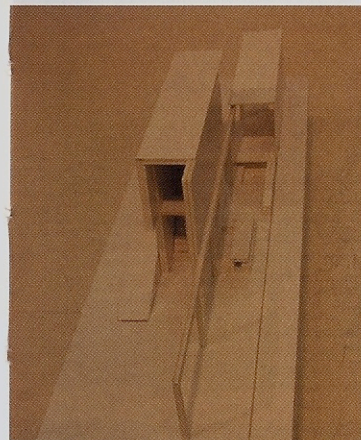

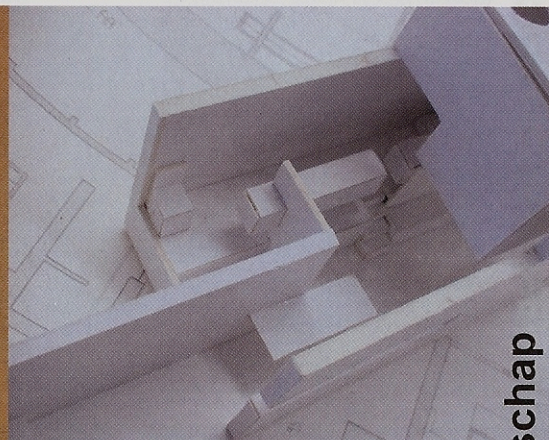
HET DIDACTISCH KADER:

Deze opdracht vangt aan op een moment dat de studenten van begeleider wisselen en daardoor de subjectiviteit in het omgaan met architectuur leren ervaren. Het moment dus, waarop de absolute kijk op hun vakgebied overgaat in een relatieve, want subjectieve visie op het ontwerpen. De student begint een eigen visie te ontwikkelen in een heterogene, want subjectief (re)agerende omgeving.

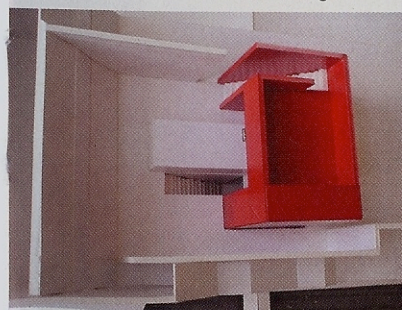
Aan de start van het jaar, de start ook van de opleiding, worden basisvaardigheden aangeleerd omtrent voorstellingstechnieken en vormenschat. Vervolgens worden deze basisvaardigheden voor het eerst toegepast, uitgebreid en verfijnd. In dit stadium begint de student ook de verschuiving aan te voelen van een louter cognitieve benadering, die hij zich herinnert als studie-methode uit zijn voorgaande onderwijsperiode, naar een

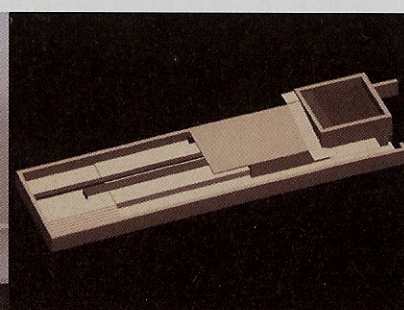
Cosimo Menga

Lisa Thyron

Hanne Defloor

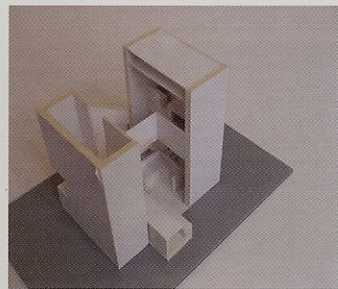

Pieter Schoolaert

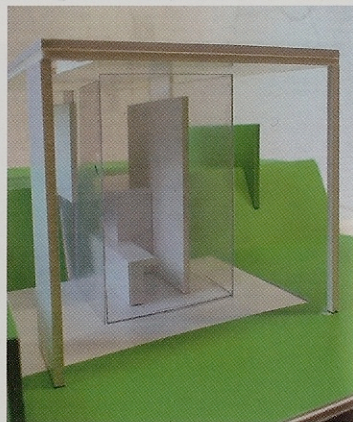
meer affectieve omgang met het onderzoek en het studie-onderwerp. Deze affectieve attitude wordt tijdens het opleidingstraject periodiek cognitief getoetst en bijgestuurd door de student en zijn begeleider. Binnen de algemeen uitgewerkte leerdoelen wordt stapsgewijs naar hun verwezenlijking toe gewerkt.

HET PROGRAMMA: DE VRAAG EN EEN ANTWOORD.

Het ontwerpproces wordt gericht geopend vanuit een schets- en/of maquette die de kern van het ontwerp vormt. Deze ingrepen worden vervolgens verschaald tot proportionele en dimensionele bruikbaarheid.

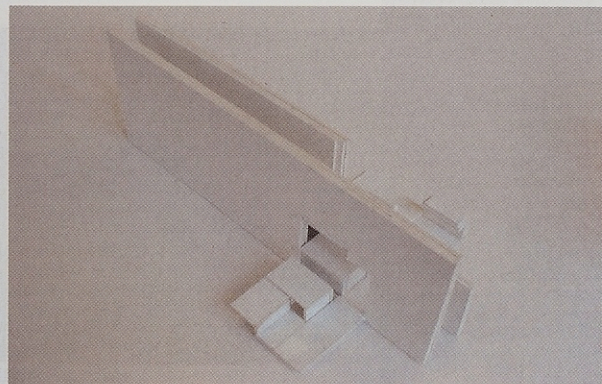
Willem Bekaert

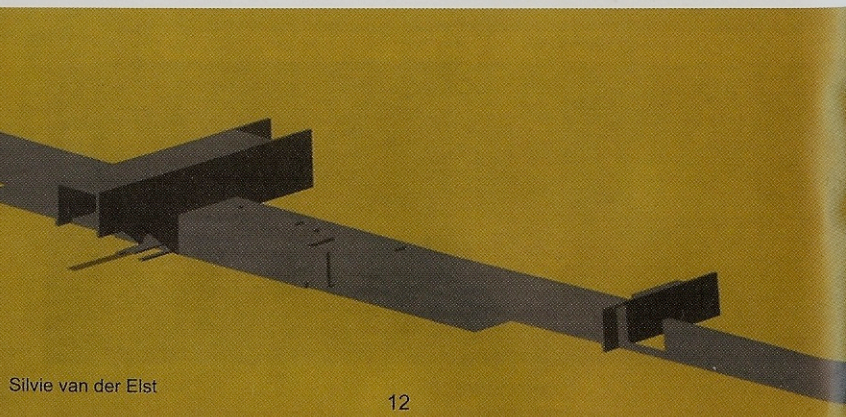
Hannelore Dekoninck

In een abstracte context wordt een verblijf als interieur landschap ontworpen van binnen naar buiten. Het interieurlandschap groeit organisch aan vanuit de kern. Door middel van minutieuze verscaling en menselijke proportionering ontstaat een ontworpen conglomeraat met visuele hiërarchie en ergonomische bruikbaarheid. Dit onderzoek moet spontaan uitmonden in een woon-leef-meubel. Deze 'machine' ontstaat vanuit de kern en expandeert met een doortastende impact op haar omgeving. De ontworpen buitenruimte is een omhullend en ontwikkelend tentakel vanuit de kern. Zo ontstaan relaties met de omgeving.

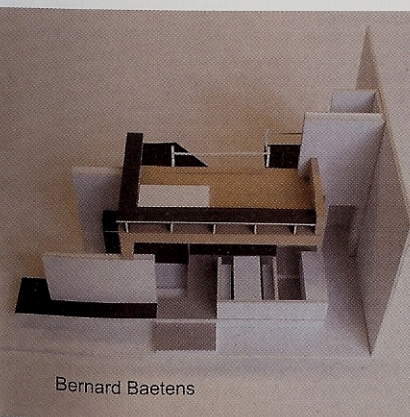
Tegelijk wordt rondom de 'machine' een omhulling ontworpen. Deze omhulling krijgt door bewerking en ontdebelling een eigen 'massa' en identiteit. Ze vormt een intelligent intermediair element tussen de kern binnen en de context buiten. Ze treedt in dialoog met de expanderende

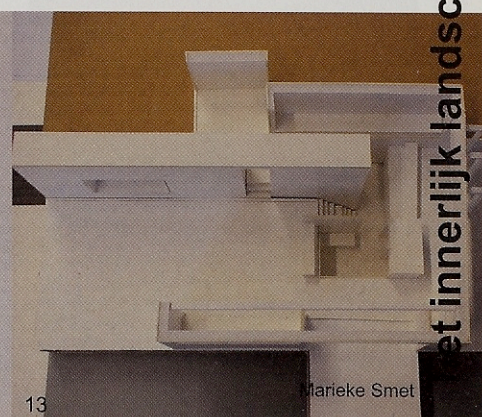
Karolien Andries

Silvie van der Elst

Bernard Baetens

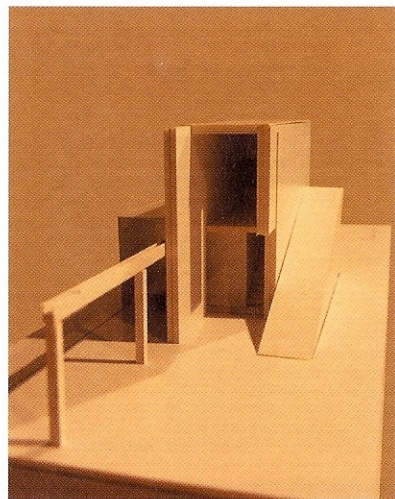

Marieke Smet

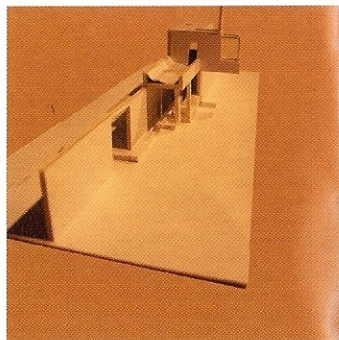
kern, begeleidt het organisch aangroeiend 'tentakel' vanuit deze kern in zijn zoektocht van binnen naar buiten en stelt zich dienend en attent op tegenover de context (de (ontworpen) buitenruimte).

Het 'tentakel' en de 'omhulling' stellen de student in staat de opgelegde ruimtelimiet te omzeilen en de cognitieve termen van de opgave te overstijgen. De braafheid barst uit haar voegen, muteert en zet een gedurfd maar lonende stap richting context.

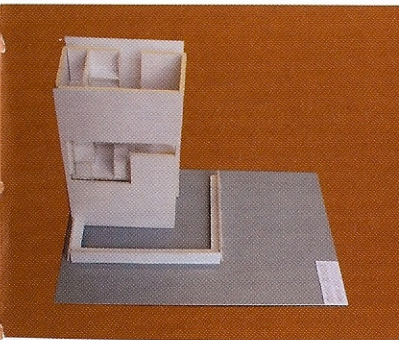
Het naarbuiten en naarbinnen stretchen, deuken en plooiën verlost het ontwerp uit zijn eigen beperktheden en doet de gebruiksmogelijkheden van het supermeubel exponentieel toenemen en het visueel karakter uitdagend versterken.

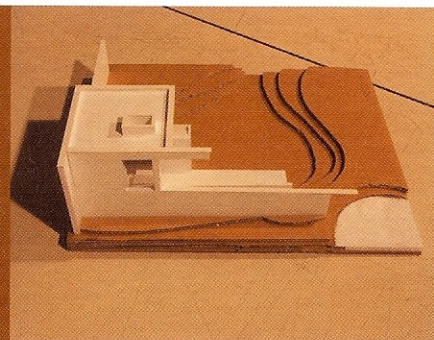
Cosimo Menga

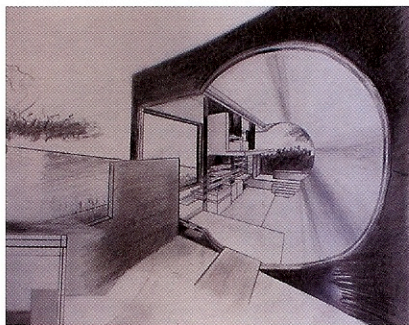
Matthias Meert

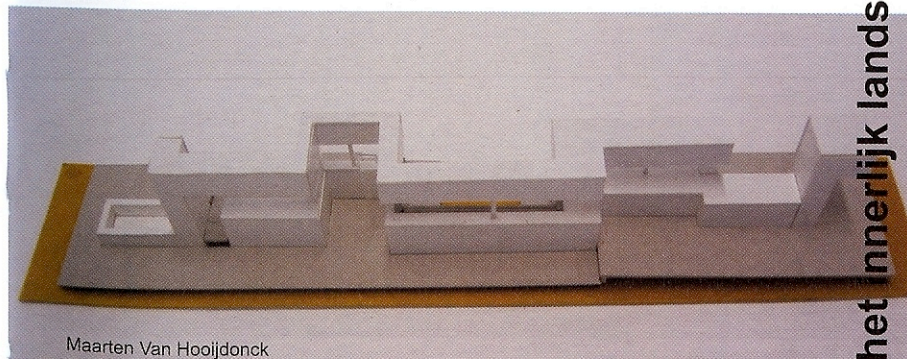
Delphine Colman

Jonas Meuris

Karolien de Jonghe

Maarten Van Hooijdonck

Paradoxaal gezegd komt het ontwerp los van zijn geïsoleerde objectmatigheid door inbedding in de ontworpen context. De context wordt een plek met betekenis, de ingreep krijgt zin. Het ontwerpen van binnen naar buiten maakt de spontane binnenste-buitenkering van het interieur leesbaar.

In de opgave werd gevraagd te werken op twee niveau's. De verticale doorgroei van het supermeubel levert leesbare verbanden tussen deze niveau's op. Het ontwerpen krijgt een continuïteit in de horizontale en de verticale ontwerprichting, waardoor de intensiteit van een eerst ontworpen niveau niet verdampt tijdens het ontwerpen van een tweede niveau.

Het ontwerp-proces en het resultaat zijn centrifugaal in de X-, Y- en Z-richting.

Het ontwerpen op twee niveau's leert de student ook om constructieve oplossingen in termen van draagstructuur te bedenken. De draagstructuur wordt van in een vroeg ontwerp-stadium opgepikt als een hanteerbaar ontwerp-instrument.

Belangrijk hierbij is het verder uitdiepen van het contrast zwaar/licht, dragend/gedragen, waardoor duidelijke constructieve concepten ontstaan. Alle grote Architectuur etaleert haar constructieve opbouw.

Ontwerpmatige polarisering (contrast) tussen lichte en zware elementen maakt de zintuiglijke (ruimtelijke) ervaring van het ontwerp levendiger. De interne compositorische binding tussen de ontwerp-onderdelen versterkt.

Contrast maakt relaties en hiërarchie waarneembaar.

Continuïteit zorgt voor binding en vermijdt het ontaarden van contrast in conflict tussen compositie-onderdelen.

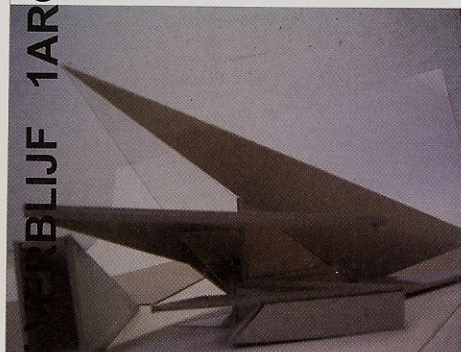
Het resultaat is een balans tussen contrast en continuïteit. Hiërarchie tussen dominanten en ondergeschikten en het steeds sluimerend conflict tussen beiden bevinden zich in een dynamisch evenwicht.

Essentieel in dit onderzoek is de beleving van ruimte die zintuiglijk erfahrbaar wordt door er fysiek in te bewegen.

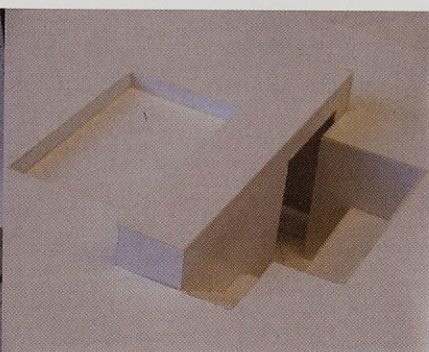
Daardoor komt de waarnemer (hier: de student die onderzoekt en ontwerpt) los van het ene vooraf bepaalde statische standpunt (dogma).

De 'promenade architecturale' is belangrijk voor het ontwerpproces en genereert de gevraagde organische groei. Deze laatste ontstaat door de innerlijke beleving van ontworpen serial views door de student. Deze views

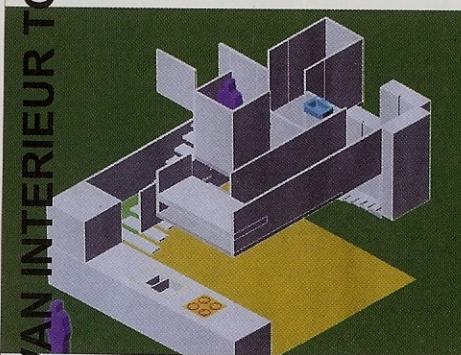
VAN INTERIEUR TOT VERBLIJF 1ARGENT

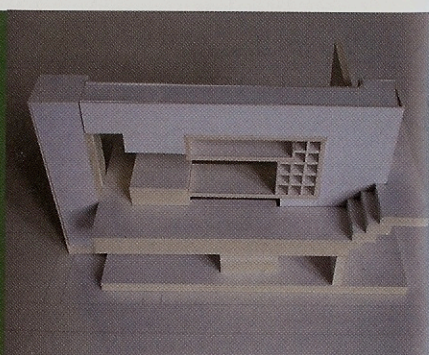
Veerle van de Walle

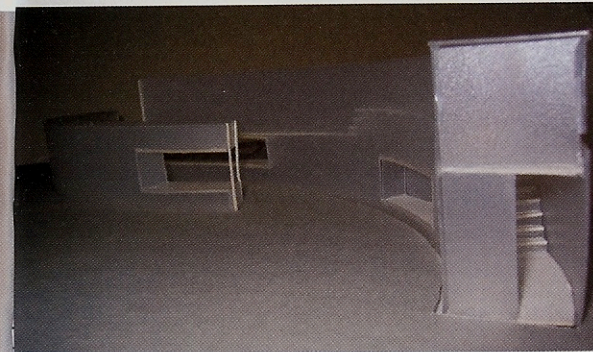
Judith de Pau

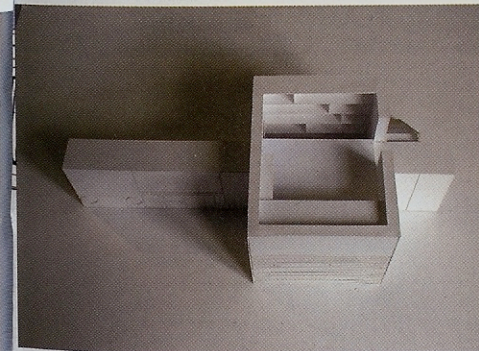
Matthias De Groot

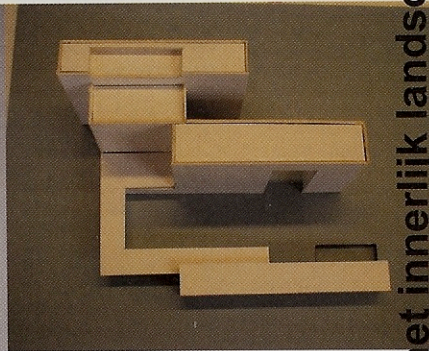
Simon Vermeulen

Ann-sophie Van Eupen

Dominique Verbuyst

Annelies Comptdaer

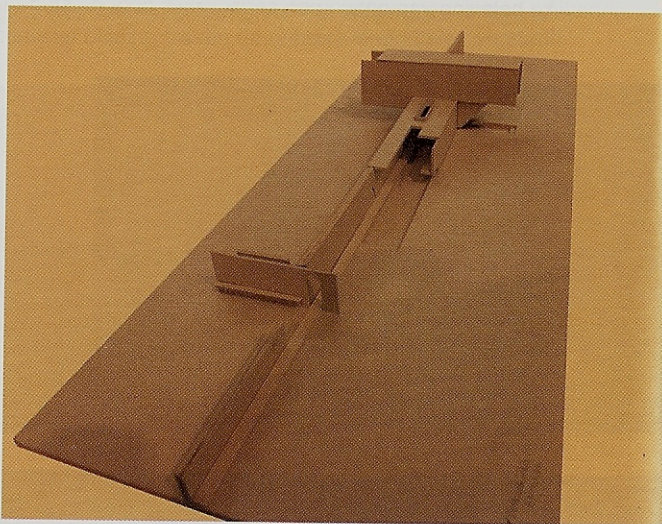
het innerlijk landschap

worden in serie geschakeld op basis van een gespannen evenwicht tussen de cognitieve en affectieve interne logica, tussen het systematische en het anekdotische.

Het door de student ontwikkelde verhaal is persoonlijk, doorleefd en via de presentatie leesbaar en geloofwaardig in tekening en maquette.

In dit ontwerp over interieur leert de student opnieuw potentiële opties herkennen en realiseren.

Jo Van Den Berghe.

Silvie van der Elst